

Starostí až nad hlavu

V horečce jsem se ještě jednou pomodlil kartičku a řekl jsem mu: „Done Álvaro, už dál nemůžu. Vím, že problémy s vodou můžeš vyřešit, aby život u nás doma byl snesitelný. Já jsem nemocný a už dál nemůžu...”

24.07.2018

Žiji ve Venezuele. Po dva měsíce nemáme pitnou vodu, i když bydlíme v obytné čtvrti Caracasu. Protože máme cisternu vody, vodu si

rozdělujeme, aby nám vydržela co nejdéle.

Obyvatelé našeho sídliště i my sami jsme vedli spoustu jednání, aby se problém s dodávkou vody vyřešil, ale i přes sliby a výmluvy se nám situaci nepodařilo vyřešit.

Potom jsem vážně onemocněl chřipkou s komplikacemi. Jsem hlavou rodiny se čtyřmi dětmi a moje manželka trpí depresemi, což situaci zcela jistě ještě zkomplikovalo. Měl jsem vysoké horečky a cítil se velmi oslabený a voda už docházela.

Tehdy, celý skleslý, jsem si vzpomněl na kartičku blahoslaveného Álvara del Portillo a uprostřed horečky jsem se ji jedenkrát pomodlil a řekl mu: „Done Álvaro, už dál nemůžu. Vím, že můžeš tento problém s vodou vyřešit, aby se život v tomto domě ulehčil. Já jsem nemocný a už dál nemůžu. Nechávám to na tobě. Jdu

spát a odpočinu si a jsem si jistý, že cisternu naplníš.“

Domodlil jsem se kartičku a usnul. Asi za hodinu přišel domů syn a vzrušeně mi vyprávěl, že voda přitéká. To trvalo několik hodin, pak se dodávka přerušila.

Řekli nám, že došlo k poruše a že další dodávka nemůže pokračovat. Tehdy jsem s důvěrou řekl blahoslavenému: „Děkuji za vodu, ale prokáž mi úplnou milost, aby se cisterna naplnila celá.“ V noci se začala pomalu napouštět, dokud nebyla plná. Děkuji blahoslavenému Álvarovi za tuto milost ve chvíli, kdy jsme byli v tak prekérní situaci.

blahoslavenemu-alvarovi-portillo/
(13.03.2026)